

gnuplot - wprowadzenie

Katarzyna Grzelak

listopad 2018

Programy do opracowywania danych doświadczalnych (rysowanie funkcji, punktów z błędami, dopasowywanie zależności funkcyjnych do danych ...):

- gnuplot
 - darmowy, dostępny dla systemów operacyjnych Linux (zwykle w standardowej dystrybucji !), Windows, MAC OS
 - polecenia wpisywane jak w terminalu lub zapisywane w pliku-skrypcie (!) $\Rightarrow$ można łatwo zautomatyzować procedurę wykonywania rysunków
 - niewyszukana grafika
 - w OKWF'ie uruchamiany z terminala poleceniem `gnuplot`
 - strona `www` <http://www.gnuplot.info/>

- Origin
 - komercyjny program, licencja (Windows) Wydziału Fizyki dla studentów WF, licencja MISMaP dla studentów MISMaP
- SciDAVis
 - darmowy program, wersje na Linux, Windows, MacOS
 - w OKWF'ie uruchamiany z terminala poleceniem `scidavis`
 - strona www <http://scidavis.sourceforge.net/>
- ...

Polecenia programu gnuplot

Polecenia mogą być wprowadzane interakcyjnie albo zapisywane w pliku-skrypcie.

- `gnuplot`
(polecenia wpisywane interakcyjnie)
- `gnuplot skrypt.gp`
(okno graficzne zaraz znika po wykonaniu)
- `gnuplot -persist skrypt.gp`
(okno graficzne zostaje *na zawsze*)
- `gnuplot skrypt.gp`
(gdy wewnątrz skryptu na końcu jest linia `pause -1` skrypt czeka na naciśnięcie ENTER)
- Rozróżniane są wielkie i małe litery
- Wszystkie nazwy poleceń można skrócić (tak długo jak skrót polecenia jest jednoznaczny)
- Opcje poleceń muszą być podawane w określonej kolejności

Zapisywanie napisów i liczb

- Napisy zapisywane są w pojedynczych lub podwójnych apostrofach: `'dane.dat'`
- Liczby całkowite: 1, 15
- Liczby rzeczywiste: 1., 15., 1E0, 1.5E1, 5E-1
- Uwaga na wynik dzielenia liczb całkowitych, np. $1/2 = 0$
- Zdefiniowana stała `pi`

- Zdefiniowane funkcje:

`abs(x)`, `sin(x)`, `cos(x)`, `tan(x)`, `exp(x)`, `sqrt(x)`
...

- Własne definicje funkcji, np.: $a(x - b)^2$

`f(x) = a * (x - b) ** 2`

- Operatory: $a**b$ (potęgowanie), $a*b$ (mnożenie), a/b (dzielenie), $a-b$, $a+b$...

Rysowanie funkcji

- `plot sin(x)`
`set samples 10`
`plot sin(x) lub replot`
- Program oblicza wartość funkcji w tylu punktach ile ustawimy poleceniem `set samples`
- Powrót do domyślnych ustawień: `reset`
- `a=5; b=6`
`h(x)=a*x+b`
`plot h(x)`
- `g(x)=cos(a*x)`
`plot a=0.2, g(x), a=0.4, g(x)`

- skala logarytmiczna:

```
plot exp(-x)
set logscale y
replot
```

- dwa rysunki na jednym:

```
plot sin(x), cos(x)
```


- `plot sin(x) with points`
- `plot sin(x) with boxes`
- `plot sin(x) with lines`
- `plot sin(x) with impulses`
- `plot [-pi:pi] sin(x)`

Przykład. Krzywa zdefiniowana w następujący sposób:

$$\begin{cases} x = 5 \cos t \\ y = 2 \sin t \end{cases}$$

```
set parametric
set xrange [-6:6]
set yrange [-6:6]
set trange [0:10]
set isosamples 60
plot 5*cos(t), 2*sin(t)
```

Rysowanie funkcji w 3D

- `plot sin(x*y)`
`set hidden3d`
`set isosamples 30,30`
`replot`
`set xrange[-3:3]`
`set yrange[-3:3]`
`set zrange[-2:5]`
- `set parametric`
`plot 2*u,u**2+v,v**2`

- `plot 'dane.dat'`
- `plot 'dane.dat' with errorbars`
- `plot 'dane.dat' with xyerrorbars`
- `plot 'dane.dat' using 1:2:3 w ye`
- `plot 'dane.dat' using 2:1:3 w xe`
- **Rysowanie: na osi x suma pierwszej i czwartej kolumny,
na osi y wartości z piątej kolumny:**
`plot 'dane1.dat' u ($1+$4):5 with lines`

Opcje dla jednego rysunku

- Tytuł: `set title 'Beams'`
- Opis dolnej osi: `set xlabel 'Energy [GeV]'`
- Opis lewej osi: `set ylabel 'p1[GeV]'`
- Zmiana zakresu osi x: `plot [-5:10] sin(x)`
- Zmiana zakresu osi x i y: `plot [-5:10] [-1.5:1.5] sin(x)`

Dwa wykresy na jednym rysunku

- Przy nakładaniu na siebie dwóch rysunków o różnych skalach są cztery możliwe zestawy osi: x_1y_1 (lewa i dolna), x_1y_2 (prawa i dolna), x_2y_2 (prawa i górna), x_2y_1 (lewa i górna)
- Np. użycie dolnej i prawej osi: `axes x1y2`
- Przykład: `plot 'dane1.dat' u ($1+$4):5 with lines,`
`'dane2.dat' u ($1+$4):($15-$17) w l axes x1y2`
- Opis górnej osi: `set x2label 'Energy [GeV]'`
- Opis prawej osi: `set y2label 'p1[GeV]'`
- Kreski na prawej osi: `set y2tics`
- `set ytics nomirror`
- `set tics out`

- Zmiana legendy: `plot sin(x) title 'sinus'`
- Włączanie: `set key`
- Wyłączanie: `unset key` lub `set nokey`

Zapisywanie do pliku ...

... jest możliwe w wielu formatach: pdf,png,jpg,ps,eps,latex ... Np. dla formatu pdf:

- `set terminal pdf`
- `set output 'sin.pdf'`
- `plot sin(x) lub replot`
- `set output`
- `set terminal x11` na Linux'ie **lub** `set term win` na Windows

Zapisywanie do pliku ...

...jest możliwe w wielu formatach: pdf,png,jpg,ps,eps ... Np. dla formatu eps:

- `set terminal postscript eps color`
- `set output 'sin.eps'`
- `plot sin(x) lub replot`
- `set output`
- `set terminal x11`
- **Także** `set terminal latex i inne`
- W Linux'ie w terminalu `epstopdf sin.eps`

Przekazywanie argumentów do wnętrza skryptu

Niezależnie od wersji programu gnuplot:

- `gnuplot -e "polecenie1; polecenie2; ..."`
`skrypttest.gp`
- **Przykład 1:**
`gnuplot -e " filename='dane.txt' " skryptdane.gp`
- **Wnętrze skryptu:**
`plot filename w e`
`pause -1`
- **Przykład 2:** `gnuplot -e "n=1;m=2;s=2" skrypt.gp`
- **Wnętrze skryptu:**
$$f(x) = n \cdot \exp(-(x-m) ** 2 / s ** 2)$$

`plot f(x)`
`pause -1`

Przekazywanie argumentów do wnętrza skryptu

Do wnętrza skryptu można przesłać argumenty wywołania podobnie jak w bash **Uwaga - zależność składni od wersji programu gnuplot!**

- Wywołanie:

```
gnuplot -e "call 'skrypt2.gp' 1 5 7"
```

- Wersja ≤ 4 :

Wnętrze skryptu:

```
n=$0; m=$1; s=$2
```

```
f(x)=n*exp(-(x-m)**2/s**2)
```

```
plot f(x)
```

- Wersja 5:

Wnętrze skryptu:

```
n=ARG1; m=ARG2; s=ARG3
```

```
f(x)=n*exp(-(x-m)**2/s**2)
```

```
plot f(x)
```

Dopasowywanie zależności funkcyjnych do danych

Metoda najmniejszych kwadratów:

Poszukiwanie wartości parametrów $a_1, \dots, a_l$, które minimalizują wyrażenie:

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^n \frac{[y_i - f(x; a_1, \dots, a_l)]^2}{\sigma_i^2}$$

f - dopasowywana funkcja

y_i - wynik pomiaru

σ_i - błąd pomiaru y_i

Jakość dopasowania: $\chi^2 / \text{liczba_stopni_swobody}$

Dopasowywanie krzywych

Dopasowywanie zależności funkcyjnych do danych doświadczalnych.

Kolejne etapy:

- Definicja funkcji

np. $f(x) = a \cdot x^2 + b \cdot x + c$

- Definiowanie początkowych wartości parametrów (tak aby funkcja możliwie najlepiej opisywała dane)

np. $a=15$; $b=2.5$; $c=1.5$

- Sprawdzenie jak dobrze te parametry zostały wybrane

np. `plot "dane.dat" w e, f(x)`

- Dopasowanie (uwaga - przy opcji `using` muszą być zdefiniowane dokładnie (!) 3 kolumny, trzecia kolumna to błędy y)

np. `fit f(x) "dane.dat" using 1:2:3 via a,b,c`

- Sprawdzenie jakości dopasowania:

- Wizualne

np. `plot "dane.dat" w e, f(x)`

- Sprawdzenie czy $\chi^2/\text{liczba_stopni_swobody}$ jest bliskie 1

- Zapisywanie błędów parametrów dopasowania do zmiennej:

```
set fit errorvariables
```

Przykład na wypisywanie wartości parametrów i ich błędów na ekran:

```
set fit errorvariables
```

```
n=1;m=2;s=4
```

```
f(x)=n*exp(-(x-m)**2/s**2)
```

```
plot f(x)
```

```
fit f(x) 'funkcja1.dat' u 1:2:3 via n,m,s
```

```
print "n= ", n , " n_err= ", n_err
```

```
pause -1
```

- Wyniki dopasowania zapisywane do pliku o nazwie fit.log:

```
FIT_LOG='fit.log'
```

- Przykłady zmian warunków na zakończenie poszukiwania minimum wyliczanej funkcji:

- `FIT_LIMIT = 1e-6`

- `FIT_MAXITER = 50`